

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Barnet får sura i teaterinspirerad bilderbok

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 29/05/2020

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Lassén-Seger, M. (2020). Barnet får sura i teaterinspirerad bilderbok: Recension av Sandra Sundvik & Margareta Sandins *Ditt & Datt och det borttappade leendet*. *Hufvudstadsbladet*, 29. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201147852>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Barnet får sura i teaterinspirerad bilderbok

Sandra Sundvik & Margareta Sandin: *Ditt & Datt och det borttappade leendet*. Scriptum, 2019.

Dramainstruktör Sandra Sundvik och illustratör Margareta Sandin har med *Ditt & Datt och det borttappade leendet* gjort bilderbok av Sundviks teaterföreställning med samma namn för barn under 6 år. Att göra bilderbok av teater är ingen dum idé. Inom bilderboksforskningen pekas ofta på likheterna mellan scenkonst och bilderbok eftersom båda är visuella och verbala konstformer. Det betyder ändå inte att uppdraget är lätt. Ett modernt bilderboksberättande ställer höga krav på såväl författare, illustratör som förlag.

Bilderboken om bästisarna Ditt och Datt iscensätter hur Ditt en dag tappar geisten och inte orkar leka lika glatt som förut. För att muntra upp vännen drar Datt med Ditt på lekäventyr in i djungeln och ner i havet. Som en välkommen knorr (ursäkta spoilern) suddas inte Ditts sura min bort av Datts ansträngningar. Istället får hen vara sur och arg utan att mista sin bästa vän. Berättelsens tematik knyter an till trenden inom dagens småbarnspedagogik och –bilderbok att utforska känslor på för småbarn begripliga vis. En annan samtida trend som satt spår i boken är huvudpersonernas grumliga genustillhörighet. Om Ditt eller Datt är pojkar eller flickor är varken tydligt eller viktigt.

Texten och teaterföreställningsidén må vara Sundviks, men en bilderbok faller platt om inte illustratören bjuds in som medberättare. Glädjande är därför att texten är föredömligt sparsam och dialogcentrerad, vilket ger berättandet i bild stort utrymme. Sandin, som gjort barnbok och läromedel för barn tidigare, tar tillfället i akt och låter särskilt lekscenerna – med prunkande atrik djungel och vimlande undervattensvärld – bre ut sig över hela uppslag. Ett Sven Nordqvistskt grepp är påtagligt i allt från myllret av detaljer till en bifigur, här en sköldpadda, som agerar i marginalen. I Sandins bildvärld uppmärksammas också den flytande gräns som finns mellan barnfigurernas lek- och vardagsvärld. I rummet där vännerna leker finns all rekvisita i form av böcker, leksaker mm de använt för att förflytta sig i fantasin.

Det är väldigt mycket som görs rätt när Sundvik och Sandin bilderboksberättar och, utan vidare, är det här Sandins bästa bilderbok hittills. Tematiken är aktuell och angelägen; berättandet i bild får ta plats. Ändå önskar jag mig lite mer. Mer skärpa i texten, mer varierad bildlayout samt större omsorg om bokens taktila utformning hade lyft boken ännu ett snäpp. Att göra riktigt bra bilderbok kräver också kunnande och ambitioner hos förlaget.

Maria Lassén-Seger